

Codul de procedură fiscală și Normele metodologice de aplicare

Ediție coordonată și prefăcută de
conf. univ. dr. Cosmin-Flavius Costăș

actualizat august 2026

Editura C.H. Beck
București 2026

Cuprins

We know
books

Art. Pag.

Titlul I. Dispoziții generale	1-15	9
Capitolul I. Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală	2-3	12
Capitolul II. Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale	4-12	12
Capitolul III. Aplicarea prevederilor legislației fiscale	13-15	24
Titlul II. Raportul juridic fiscal	16-28	26
Capitolul I. Dispoziții privind raportul juridic fiscal	16-20	26
Capitolul II. Dispoziții generale privind raportul sarcinii fiscale	21-28	28
Titlul III. Dispoziții procedurale generale	29-80	38
Capitolul I. Competența organului fiscal central	29-36	38
Capitolul II. Competența organului fiscal local	37-39	56
Capitolul III. Alte dispoziții privind competența	40-45	56
Capitolul IV. Actele emise de organele fiscale	46-54	58
Capitolul V. Administrarea și aprecierea probelor	55-74	88
Secțiunea 1. Dispoziții generale	55-57	88
Secțiunea a 2-a. Informații și expertize	58-63	91
Secțiunea a 3-a. Înscrierile și constatarea la fața locului	64-65	109
Secțiunea a 4-a. Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi	66-67	111
Secțiunea a 5-a. Colaborarea dintre autoritățile publice	68-71	112
Secțiunea a 6-a. Sarcina probei	72-74	117
Capitolul VI. Termene	75-78	118
Capitolul VII. Transmiterea cererilor de către contribuabili/plătitori și identificarea acestora în mediul electronic	79-80	119
Titlul IV. Înregistrarea fiscală	81-92	124
Titlul V. Stabilirea creanțelor fiscale	93-112	149
Capitolul I. Dispoziții generale	93-94	149
Capitolul II. Dispoziții privind decizia de impunere	95-100	150
Capitolul III. Dispoziții privind declarația fiscală	101-105	153
Capitolul IV. Stabilirea bazei de impozitare prin estimare	106-107	163
Capitolul V. Despre evidențele fiscale și contabile	108-109	166
Capitolul VI. Prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale	110-112	167
Titlul VI. Controlul fiscal	113-151	169
Capitolul I. Inspekția fiscală	113-133	169
Capitolul II. Controlul inopinat	134-135	184
Capitolul III. Controlul antifraudă	136-137 ¹	185
Capitolul IV. Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central	138-147	186
Capitolul V. Verificarea documentară	148-149	201
Capitolul VI. Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central	150-151	202

Titlul VII. Colectarea creanțelor fiscale	152-267	204
Capitolul I. Dispoziții generale	152-162 ¹	204
Capitolul II. Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire	163-172	218
Capitolul III. Dobânzi, penalități de întârziere și penalități de nedeclarare	173-183	252
Capitolul IV. Înlesniri la plată	184-209	260
Secțiunea 1. Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată	184-185	260
Secțiunea a 2-a. Procedura de acordare a eșalonării la plată de către organul fiscal central	186-209	263
Capitolul IV ¹ . Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central	209 ¹ -209 ¹⁴	283
Capitolul V. Garanții	210-212	295
Capitolul VI. Măsuri asigurătorii	213-214	296
Capitolul VII. Prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea	215-219	305
Capitolul VIII. Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită	220-255	306
Secțiunea 1. Dispoziții generale	220-235	306
Secțiunea a 2-a. Executarea silită prin poprire	236-237	322
Secțiunea a 3-a. Executarea silită a bunurilor mobile	238-241	325
Secțiunea a 4-a. Executarea silită a bunurilor imobile	242-244	329
Secțiunea a 5-a. Executarea silită a altor bunuri	245-246	331
Secțiunea a 6-a. Valorificarea bunurilor sechestrate	247-255	331
Capitolul IX. Cheltuieli	256	339
Capitolul X. Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită	257-259	340
Capitolul XI. Contestația la executare silită	260-262	342
Capitolul XII. Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități	263-266	343
Capitolul XII ¹ . Dispoziții aplicabile cazurilor speciale de executare silită	266 ¹ -266 ⁵	350
Capitolul XIII. Dispoziții speciale privind colectarea	267	352
Titlul VIII. Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale	268-281 ¹	353
Capitolul I. Dreptul la contestație	268-271	353
Capitolul II. Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare	272-274	357
Capitolul III. Dispoziții procedurale	275-278	360
Capitolul IV. Soluții asupra contestației	279-281 ¹	365
Titlul IX. Soluționarea litigiilor fiscale generate de interpretarea și aplicarea acordurilor și convențiilor care prevăd evitarea/eliminarea dublei impuneri	282-283 ¹⁹	372
Capitolul I. Procedura amiabilă în baza acordurilor sau convențiilor pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri și în baza Convenției		

90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate	282-283	372
Capitolul II. Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri în baza Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană.....	283 ¹ -283 ¹⁹	374
Titlul X. Aspecte internaționale.....	284-335 ³	390
Capitolul I. Cooperarea administrativă în domeniul fiscal.....	284-309	390
Secțiunea 1. Dispoziții generale	284-287	390
Secțiunea a 2-a. Schimbul de informații	288-293	397
§1. Schimbul de informații la cerere.....	288-290	397
§2. Schimbul automat obligatoriu de informații	291-291 ⁵	398
§3. Schimbul spontan de informații.....	292-293	412
Secțiunea a 3-a. Alte forme de cooperare administrativă	294-298	413
§1. Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative	294	413
§2. Cooperarea administrativă prin efectuarea de controale simultane.....	295-295 ¹	414
§3. Notificări administrative	296	415
§4. Rezultatul utilizării informațiilor.....	297	416
§5. Schimbul de experiență și de bune practici.....	298	416
Secțiunea a 4-a. Condiții aplicabile cooperării administrative	299-305	416
Secțiunea a 5-a. Relațiile cu Comisia Europeană	306-306 ¹	421
Secțiunea a 6-a. Relațiile cu țările terțe.....	307	421
Secțiunea a 7-a. Dispoziții generale și finale.....	308-309	422
Capitolul II. Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri	310-335	423
Secțiunea 1. Dispoziții generale	310-313	423
Secțiunea a 2-a. Schimbul de informații	314-316	425
Secțiunea a 3-a. Asistență pentru notificarea documentelor.....	317-318	426
Secțiunea a 4-a. Măsurile asigurătorii sau de recuperare	319-329	427
Secțiunea a 5-a. Dispoziții generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistență.....	330-332	432
Secțiunea a 6-a. Dispoziții finale	333-335	433
Capitolul III. Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor în baza regulamentelor europene și a convențiilor internaționale la care România este parte	335 ¹ -335 ³	434
Titlul XI. Sancțiuni.....	336-339	436
Titlul XII. Dispoziții tranzitorii și finale	340-354	444
Anexa nr. 1. Proceduri de raportare și de diligență fiscală pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare		477

Anexa nr. 2. Norme suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare	529
Anexa nr. 3. Norme de raportare pentru grupurile de întreprinderi multinaționale.....	532
Anexa nr. 4. Semne distinctive	537
Anexa nr. 5. Procedura de diligență fiscală, procedură de raportare și alte norme pentru Operatorii de platforme	541

Art. 1. Definiții. În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *actul administrativ fiscal* – actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat;

2. *administrarea creanțelor fiscale* – oricare din activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

a) înregistrarea fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale;

b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor fiscale;

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale;

d) asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor, la cerere sau din oficiu;

e) aplicarea sancțiunilor în condițiile legii;

3. *analiza de risc* – activitatea efectuată de organul fiscal în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în scopul efectuării activităților de administrare fiscală;

4. *contribuabil* – orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale;

5. *contribuție socială* – prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul căreia aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

6. *control fiscal* – totalitatea activităților efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

7. *creanță bugetară* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța bugetară principală și creanța bugetară accesorie;

8. *creanță bugetară principală* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii;

9. *creanță bugetară accesorie* – dreptul la încasarea dobânzilor, penalităților sau a altor asemenea sume, în baza legii, aferente unor creanțe bugetare principale;

10. *creanță fiscală* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța fiscală principală și creanța fiscală accesorie;

11. *creanță fiscală principală* – dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

12. *creanță fiscală accesorie* – dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum și dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii;

13. *creditor fiscal* – titularul unui drept de creanță fiscală;
14. *creditor bugetar* – titularul unui drept de creanță bugetară;
15. *debitor fiscal* – titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță fiscală;
16. *debitor bugetar* – titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță bugetară;
17. *declarație fiscală* – act întocmit de contribuabil/plătitor, în condițiile și situațiile prevăzute de lege, reprezentând declarația de impunere și declarația informativă;
18. *declarație de impunere* – actul întocmit de contribuabil/plătitor care se referă la:
- a) impozitele, taxele și contribuțiile sociale datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării acestora revine contribuabilului/plătitorului;
 - b) impozitele, taxele și contribuțiile sociale colectate, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a plăti sau, după caz, de a colecta și de a plăti impozitele, taxele și contribuțiile sociale;
 - c) bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora;
- 19.¹⁾ *declarație informativă* – actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, precum și în legătură cu evidențele contabile și fiscale, inclusiv fișierul standard de control fiscal, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18;
20. *dobândă* – obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;
- 20^{1,2)} *dosarul administrativ al acțiunii de control fiscal* – totalitatea documentelor și informațiilor care stau la baza constatărilor organului de control fiscal din punct de vedere faptic și legal, precum și cele emise în legătură cu administrarea mijloacelor de probă;
- 20²⁾ *dosarul fiscal* – ansamblul documentelor și informațiilor permise sau elaborate, deținute de organul fiscal în legătură cu activitatea de administrare a creanțelor fiscale ale unui contribuabil/plătitor;
21. *drepturi vamale* – drepturi de import și drepturi de export, astfel cum sunt definite de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;
22. *executor fiscal* – persoana din cadrul organului de executare cu atribuții de efectuare a executării silită;
23. *impozit* – prelevare obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, fără contraprestație, în scopul satisfacerii necesităților de interes general;
24. *legislație fiscală* – totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale, precum și la proceduri de administrare a acestora;
25. *legislație contabilă* – totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la organizarea și conducerea contabilității;
26. *majorare de întârziere* – obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale, precum și sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale;

¹⁾ Pct. 19 de la art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din O.G. nr. 11/2021.

²⁾ Pct. 20¹ și 20² de la art. 1 au fost introduse prin art. 1 pct. 1 din O.U.G. nr. 188/2022.

27. *obligație fiscală* – obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie;

28. *obligație fiscală principală* – obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

29. *obligație fiscală accesorie* – obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale;

30. *organ fiscal* – organul fiscal central, organul fiscal local, precum și alte instituții publice care administrează creanțe fiscale;

31.¹⁾ *organ fiscal central* – Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate ale Ministerului Finanțelor Publice sau A.N.A.F.;

32. *organ fiscal local* – structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale;

33. *penalitate de întârziere* – obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

34. *penalitate de nedeclarare* – obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru nedeclararea sau declararea incorectă, în declarații de impunere, a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale;

35. *plătitor* – persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti ori de a colecta și plăti, după caz, impozite, taxe și contribuții sociale. Este plătitor și sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și de venituri asimilate salariilor;

36. *taxă* – prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei și valoarea serviciului;

37. *titlu de creanță fiscală* – actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală;

38. *titlu de creanță bugetară* – actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța bugetară;

39. *vector fiscal* – totalitatea tipurilor de obligații fiscale pentru care există obligații de declarare cu caracter permanent;

40. *date de identificare* – numele și prenumele în cazul persoanelor fizice sau denumirea în cazul persoanelor juridice și entităților fără personalitate juridică, domiciliul fiscal și codul de identificare fiscală.

41.²⁾ *mijloc modern de plată* – instrument de plată, în înțelesul menționat la art. 5 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care include cardurile de debit, de credit sau preplătite, precum și soluțiile moderne de plată, care se bazează pe aplicații ce facilitează inițierea unui ordin de plată pentru a se efectua plățile de tip cont la cont;

¹⁾ Pct. 31 de la art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 295/2020.

²⁾ Pct. 41 și 42 din ale art. 1 au fost introduse prin art. I pct. 1 din Legea nr. 239/2025.

42. cont de plăți – are înțelesul menționat la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul I. Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală

Art. 2. Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală. (1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

- a) administrarea drepturilor vamale;
- b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere și a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului;
- c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale.

(3) În scopul aplicării alin. (2), drepturile vamale și redevențele sunt asimilate creanțelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b).

(5)¹⁾ Activitățile de administrare a creanțelor fiscale desfășurate de către instituții publice care au calitatea de organe fiscale, altele decât organele fiscale centrale și organele fiscale locale definite potrivit art. 1 pct. 31 și 32, se realizează astfel:

- a) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale centrale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice centrale;
- b) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale locale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice locale.

(6) La nivelul unităților administrativ-teritoriale se poate decide încheierea unor acorduri de cooperare, potrivit prevederilor art. 24 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, pentru desfășurarea în comun a activităților de administrare a creanțelor fiscale locale. Încheierea acordurilor de cooperare se decide prin hotărâri ale consiliilor locale interesate. Dispozițiile alin. (5) lit. b) se aplică în mod corespunzător.

Art. 3. Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative. (1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.

¹⁾ Alin. (5) și (6) ale art. 2 au fost introduse prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 30/2017.

Capitolul II. Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale

Art. 4. Principiul legalității. (1) Creanțele fiscale și obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului/plătitorului sunt cele prevăzute de lege.

(2) Procedura de administrare a creanțelor fiscale se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii. Organul fiscal are obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau ale altor persoane implicate în procedură.

Art. 5. Aplicarea unitară a legislației. (1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.

(2) Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, are rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale.

(3) În cadrul Ministerului Finanțelor Publice funcționează Comisia fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislației subsecvente acestora, precum și a legislației a cărei aplicare intră în sfera de competență a A.N.A.F.

(4) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(6) În cazul în care Comisia fiscală centrală este învestită cu soluționarea unei probleme care vizează impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale.

(7) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Corelații legislative: 1. O.M.F.P. nr. 3733/2018 privind componenta și funcționarea Comisiei fiscale centrale (M.Of. nr. 1082 din 20 decembrie 2018); 2. O.M.F.P. nr. 1518/2021 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 1/2021 (M.Of. nr. 1203 din 20 decembrie 2021); 3. O.M.F.P. nr. 1486/2025 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 1/2025 (M.Of. nr. 850 din 16 septembrie 2025).

Art. 6. Exercițarea dreptului de apreciere. (1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt

similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal.

Art. 7. Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal. (1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

NORME METODOLOGICE:

- A se vedea **O.M.F.P. nr. 1162/2016** privind aprobarea Cartei drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale (M.Of. nr. 292 din 18 aprilie 2016)

I. Temeiul legal de emitere: CPF: art. 7 alin. (1), art. 138 și al art. 342 alin. (1) și (4)

II. Cuprins:

(...)

ANEXĂ

Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale

Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organul fiscal central având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

În scopul efectuării acestor activități organul fiscal central va proceda, în principal, la:

- a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități și instituții publice;
- b) analiza tuturor informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate;
- c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane;
- d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente și alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizică verificată și/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;
- e) discutarea constatărilor organului fiscal central cu persoana fizică verificată și/sau cu împuterniciții acesteia;

f) stabilirea, dacă este cazul, a bazei de impozitare, ajustată pe fiecare categorie de venit, prin utilizarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenția Națională de Administrare Fiscală nr. 3.733/2015 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, precum și a obligațiilor fiscale corespunzătoare acestora;

g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.

Durata efectuării verificării fiscale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de 6 luni, respectiv 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate, potrivit Codului de procedură fiscală.

Stimate contribuabil,

Pe timpul desfășurării verificării situației fiscale personale aveți următoarele drepturi:

1. Conform prevederilor art. 138 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a fi înștiințat despre acțiunea de verificare a situației fiscale personale prin comunicarea unui aviz de verificare.

Avizul de verificare va fi comunicat potrivit dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură fiscală cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii verificării fiscale.

Avizul de verificare cuprinde:

- a) temeiul juridic al verificării;
- b) data de începere a verificării;
- c) perioada ce urmează a fi supusă verificării;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării;
- e) locul desfășurării verificării și persoana de contact la care vă veți prezenta;
- f) solicitarea de informații și înregistrări relevante pentru verificare.

Aveți la dispoziție 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, pentru prezentarea documentelor justificative și a altor clarificări relevante pentru situația dumneavoastră fiscală personală.

2. Conform prevederilor art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a solicita amânarea datei de începere a verificării situației fiscale personale.

Amânarea datei de începere a verificării situației fiscale personale se poate face o singură dată, la solicitarea scrisă a dumneavoastră, pentru motive justificate.

În acest caz vi se va comunica data la care a fost reprogramată acțiunea de verificare a situației fiscale personale.

3. Conform prevederilor art. 141 alin. (3) și art. 124 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, pe toată durata exercitării verificării situației fiscale personale aveți dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

4. Conform prevederilor art. 140 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a solicita în scris schimbarea locului de desfășurare a verificării situației fiscale personale la:

- a) domiciliul dumneavoastră;
- b) domiciliul/sediul persoanei care vă acordă asistență de specialitate sau juridică, dacă domiciliul acestei persoane reprezintă și sediul său profesional.

Solicitarea pentru desfășurarea verificării situației fiscale personale la domiciliul dumneavoastră sau la domiciliul/sediul persoanei care vă acordă asistență se depune la organul fiscal central înainte de data începerii verificării situației fiscale personale înscrisă în avizul de verificare.

5. Conform prevederilor art. 138 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a solicita prelungirea termenului de prezentare a informațiilor și înregistrărilor relevante pentru verificare cu 30 de zile, o singură dată, pentru motive justificate.

6. Conform prevederilor art. 138 alin. (7), (14), (15), (16) și ale art. 143 din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a colabora la stabilirea stării de fapt fiscale și de a numi persoane pentru a furniza informații.

Aveți dreptul să colaborați la constatarea stărilor de fapt fiscale, aveți dreptul să dați informații, să prezentați înscrisuri relevante pentru verificarea situației fiscale personale, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal, în condițiile legii.

La începerea verificării fiscale, aveți dreptul să numiți persoane care să dea informații.

Dacă informațiile date de dumneavoastră sau cele ale persoanei numite de dumneavoastră sunt insuficiente, atunci organul fiscal central se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații în condițiile legii.

7. Conform art. 66 din Codul de procedură fiscală, soțul/soția, rudele ori afinii dumneavoastră până la gradul al 3-lea inclusiv au dreptul de a refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize, precum și prezentarea unor înscrisuri.

De asemenea, au dreptul de a refuza furnizarea de informații și alte persoane conform prevederilor art. 67 din Codul de procedură fiscală.

Persoanele prevăzute la art. 67, cu excepția preoților, pot totuși furniza informații, dar numai cu acordul dumneavoastră.

8. Conform prevederilor art. 140 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a fi verificat numai pentru impozitele și taxele aflate în cadrul termenului de prescripție.

9. Verificarea situației fiscale personale se efectuează o singură dată pentru impozitul pe venit și pentru fiecare perioadă impozabilă conform prevederilor art. 138 alin. (18) din Codul de procedură fiscală.

Potrivit dispozițiilor art. 144 din Codul de procedură fiscală, prin excepție de la prevederile art. 138 alin. (18), conducătorul organului fiscal competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii verificării fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute organelor fiscale la data efectuării verificărilor.

10. Conform prevederilor art. 11 din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a fi protejat pe linia secretului fiscal.

În categoria informațiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intră datele referitoare la dumneavoastră, cum ar fi: datele de identificare, natura și cuantumul obligațiilor fiscale, natura, sursa și cuantumul veniturilor, natura, sursa și valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către dumneavoastră, plători sau terți.

11. Conform prevederilor art. 145 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a cunoaște rezultatele verificării situației fiscale personale.

Aveți dreptul de a fi informat pe parcursul desfășurării verificării situației fiscale personale asupra constatărilor rezultate potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (17).

La finalizarea verificării fiscale, organul fiscal vă prezintă constatările și consecințele lor fiscale, acordându-vă posibilitatea de a vă exprima punctul de vedere, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verificării situației fiscale personale sau în cazul în care dumneavoastră renunțați la acest drept și notificați, în scris, acest fapt organelor fiscale.

Data, ora și locul prezentării concluziilor vă vor fi comunicate, în scris, în timp util.

Aveți dreptul să vă exprimați, în scris, punctul dumneavoastră de vedere cu privire la constatările verificării situației fiscale personale, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prezentării acestora de către organul fiscal.

Decizia de impunere sau de încetare a procedurii de verificare a situației fiscale personale vi se va comunica potrivit dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură fiscală.

12. Conform prevederilor art. 268, 269 și ale art. 270 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a contesta actul administrativ fiscal emis în urma verificării situației fiscale personale.